

נז מ' מ"י ס"א מ"ג
רזח ושניה נסח
הכסדר כפי לזין קסא
נז ב מ"י ס"א ס"ג
א מ"ג לזין קס:
נז ב מ"י ס"א ס"ג
א מ"ג ט"ו ס"ג
ד מ"י ס"א ס"ג
מסדירין כלס ד
סמנ ע"ש ק:

[ויש' ע"ש' נתיב לב
ד"ס וז']

ס"א מ"י ס"א ס"ג
רזח כלס ג סמנ
ע"ש ע"ש
ס"ב ז מ"י ס"א ס"ג
ע"ש קס:
ע"ש קס:
ס"ג ז מ"י ס"א ס"ג
מק מ"ש ס"ג ד
מק מ"ש ס"ג ז
מק ע"ש ס"ג:
סוק"מ בתוס' ח"ב מ"ה
ס"א מ"ג ס"ג כ"א

סוק"מ
מ"ג ז מ"י ס"א ס"ג
מק מ"ש ס"ג ד
מק מ"ש ס"ג ז
מק ע"ש ס"ג:
סוק"מ בתוס' ח"ב מ"ה
ס"א מ"ג ס"ג כ"א

לא פקטו כופר - משמע נמי אם הדגנו לא תשגשו מומן : דאמר
רמנא - שטיח הוא דמשנין לאו לאשמיטין לאל תעבד ביה תרתי
אלא לאשמיטין בחיוב מינה לדרה שלא ידעה במומן : לא פקטו
כופר לנוס - קא ס"ד לא תעבד ביה תרתי לגאור בשוגג גלות
תורה אור ותמון : ולריבי דאי אשמיטין מויד -

דלא לפרוק נפשיה במומן חל אמינא
משום דחמיר איסוריה אבל בשוגג
ליפרוק נפשיה במומן מגלות : ולי
אשמיטין שוגג - דמשום דלזין בגלותו
איבוד נשמה להכי לא לפטריה במומן
אלא לגינאי : אבל מויד - משום איבוד
נשמה אימור ני שקול ממונא ונפיקים
נפש בישראל : כי אם כנס עובדי -

ולא כפדין מומן, ולמה לי, מלל תקו
כופר נפקא : שאין פוטרין אפסו - לומר
כבר נתכפר בצדו ספק, שהעגלה
מכפרת על הספק, ואם ספקי - כבר
עריפה כתיב: מיסא יסס - בסוף ומלך
הסימנים שימות מהר : כל תרס וגו' -
משמע לשון חיובי מיתות כמו זוכח
לאלהים יתרה (שמות כב): מצבו עלי -
ואע"פ שעדך איט לפי דמיס אלל לפי
שניס, ללא אמר כלום דמעטיה קרא
הכא והאי תרס: לשון הקדש הוא: שדמי -
עליון - בצורה לפי שנים ולא דמי
לאומר "דמי עלי" דמיס אין לו אבל
עך" ש לו : למומפיני כידו שמיס -

כגון מי שהרג שורו אם הגשש
דכתיב ביה "ומת" ולא מיתת בית דין
דפקא לן בסנהדרין (דף סו): "מות
יומת המכה, רזח הוא" על רליחתו
אחיה אורגו ולי אחיה אורגו על
רליחת שורו, והאי "ומת" כידו שמיס:
יכול קפ - כתיב מיתות כ"ד ידו
במומן : תרס מן האדם - ארס
שמחויב תרס : אלל מיתות ממורות
שלא ניסנס שגנתו לכפרס - כיון
דקרא לא פריש כל מיתות מיסחדין אי
רדיית קך חומרא דלזין ממוט מליי' -

ועוד אמירות תעובד ומאי נינהו כגון
העושה חבורה בחיבו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כפובה בשגגתו
שזין כרת בצדו דליחייב חטאת
בשגגתו : מיתות עליו - היינו כל
מיתות האמורות בהן כרת על צדו בלא
התראה יש כפרה בשגגתה בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבת ועריות
אי"ל רזח שיש כפרה בשגגתו בגלות :
ולא שמעית שמעת לה מלא תקו כופר"
הא גבי רזח כתיבא וינתנה כפרה
לשגגתו ואשמיטין קרא שלא יזיל את
עלמו במומן ולמה לי תו "כל תרס":

ואתה חתום מיתות תעובד ומאי נינהו כגון
העושה חבורה בחיבו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כפובה בשגגתו
שזין כרת בצדו דליחייב חטאת
בשגגתו : מיתות עליו - היינו כל
מיתות האמורות בהן כרת על צדו בלא
התראה יש כפרה בשגגתה בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבת ועריות
אי"ל רזח שיש כפרה בשגגתו בגלות :
ולא שמעית שמעת לה מלא תקו כופר"
הא גבי רזח כתיבא וינתנה כפרה
לשגגתו ואשמיטין קרא שלא יזיל את
עלמו במומן ולמה לי תו "כל תרס":

ואתה חתום מיתות תעובד ומאי נינהו כגון
העושה חבורה בחיבו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כפובה בשגגתו
שזין כרת בצדו דליחייב חטאת
בשגגתו : מיתות עליו - היינו כל
מיתות האמורות בהן כרת על צדו בלא
התראה יש כפרה בשגגתה בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבת ועריות
אי"ל רזח שיש כפרה בשגגתו בגלות :
ולא שמעית שמעת לה מלא תקו כופר"
הא גבי רזח כתיבא וינתנה כפרה
לשגגתו ואשמיטין קרא שלא יזיל את
עלמו במומן ולמה לי תו "כל תרס":

ואתה חתום מיתות תעובד ומאי נינהו כגון
העושה חבורה בחיבו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כפובה בשגגתו
שזין כרת בצדו דליחייב חטאת
בשגגתו : מיתות עליו - היינו כל
מיתות האמורות בהן כרת על צדו בלא
התראה יש כפרה בשגגתה בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבת ועריות
אי"ל רזח שיש כפרה בשגגתו בגלות :
ולא שמעית שמעת לה מלא תקו כופר"
הא גבי רזח כתיבא וינתנה כפרה
לשגגתו ואשמיטין קרא שלא יזיל את
עלמו במומן ולמה לי תו "כל תרס":

ואתה חתום מיתות תעובד ומאי נינהו כגון
העושה חבורה בחיבו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כפובה בשגגתו
שזין כרת בצדו דליחייב חטאת
בשגגתו : מיתות עליו - היינו כל
מיתות האמורות בהן כרת על צדו בלא
התראה יש כפרה בשגגתה בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבת ועריות
אי"ל רזח שיש כפרה בשגגתו בגלות :
ולא שמעית שמעת לה מלא תקו כופר"
הא גבי רזח כתיבא וינתנה כפרה
לשגגתו ואשמיטין קרא שלא יזיל את
עלמו במומן ולמה לי תו "כל תרס":

ואתה חתום מיתות תעובד ומאי נינהו כגון
העושה חבורה בחיבו או גונב נפש
מישראל שאין כפרה כפובה בשגגתו
שזין כרת בצדו דליחייב חטאת
בשגגתו : מיתות עליו - היינו כל
מיתות האמורות בהן כרת על צדו בלא
התראה יש כפרה בשגגתה בחטאת
כגון עבודת כוכבים ושבת ועריות
אי"ל רזח שיש כפרה בשגגתו בגלות :
ולא שמעית שמעת לה מלא תקו כופר"
הא גבי רזח כתיבא וינתנה כפרה
לשגגתו ואשמיטין קרא שלא יזיל את
עלמו במומן ולמה לי תו "כל תרס":

והדא בחיבה ומלקות - ורבנן מלקות וממון ומיתה ומלקות
תרתייהו נפקי מכדי רשעו דמשמע חס נתייב כדאי
מלקות מינה או ממון משום רשעה אחת אחת מחייב ואע"פ דממדין
ליה ארבעים יכח לא יוסף מ"מ אין לנו לומר דילקה ולא ימות
כמו שקלה וחינו משלם דאחזרי

חיבור דכפרין בגגטרפס (סנהדרין
ד פס"א: וס) ואע"פ דגבי ממון ומלקות
אמרינן דממון אפילו ממונא
קולא דחס משום דחס רחמנא
אחזנל: קרא תקול ממונא מינה
ותפטריה מגלות - קשה לרשב"א
דליל קרא מחנא דבי חזקיה נפקא
דלא חילקה בין שוגג למויד ובי הכי
דבמויד לא תקול מינה ממונא
ותפטריה מקטלא חף שוגג לא תקול
מינה ממונא ותפטריה מגלות ואומר
ר"י ללא שייך לאקושי שוגג למויד כי
האי גונגה כיון שאין פדיון שניהם שיה
דפדיון של מויד לפוטרו ממינה ופדיון
של שוגג לפוטרו מגלות:

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

ואת"כ נמלא האורג - צפירוש
החומש פ"ה קך דרשה
מוסתה חזבר דס האקן ולא עיין כאן
ומיהו טן לקיים פירושו דקך שוגיא
דשמעתא דמוקמי' ואתה חזבר להקיש
שופכי דמים לעגלה ערופה אחיהו כמאן
דאמר חק חמור כדמוכח בפרק ד'
מיתות (שם דף נב): דלמאן דאמר חק
קל יליף סוף צדוה מנקוס ינקס
הלכך לדידיה אייתר ואתה חזבר
לגטרפה העגלה ואת"כ נמלא האורג
וקרא דולאין לא יוספר דרשינן ליה
לכדברא בפי' בתרא דכריתות (דף כז)
דמייתיין עגלה ערופה אע"פ שעבר
יוה"כ עליה : מה להלן בקופיין
וממול שורף - ותי"ש ממול שורף מנלן
והא וערפו כתיב דמשמע שורף ממש
ויש לומר דבפי' עגלה ערופה (סוטה
דף סו): גמר עריפה עריפה מחטאת
העוף : **הוקשו** שופכי דמים
כ"ו : הוה מלי' למימר היחול למ"ד
חק חמור אלל למ"ד חק קל כ"ו :
ברור לו מיתה יפה ומהאי טעמא
לא הוה שמעיין מן האורג

א"ל
מ"ה א"א זמנא "כל תרס"
זמנא
מ"ה א"א (דף ק)
מ"ה א"א
ק"א

ק"א ליתכונן וגם בעליו
יומת ותו לא .

פי' כ"י

הני